

Norsk Lovtidende.

Utgit efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 35

Utgit 4 september.

1909

Lov

3 septbr.

om adgang for visse skibskreditforeninger til at utstede obligationer, lydende paa ihændehaveren.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

At Os er blit forelagt det nu forsamlede, ordentlige Stortings beslutning av 27 august 1909, saalydende:

§ 1. Den i lov av 17 juni 1907 givne tilladelse for visse kreditforeninger til at utstede rentebærende obligationer lydende paa ihændehaveren, skal ogsaa gjælde kreditforeninger, der har til formaal at yde laan mot pant i fiskefartøier, og hvis statuter er stadfæstet av Kongen eller den, han dertil bemyndiger. Obligationerne maa ikke lyde paa mindre beløp end kr. 100,00 eller tilsvarende beløp i fremmed myntsort. De skal indfries i løpet av et vist forut bestemt tidsrum, høist 30 aar, hvorom obligationerne selv maa indeholde fornøden oplysning.

Ved fiskefartøier forstaaes i nærværende lov fartøier, som udelukkende eller hovedsagelig benyttes til fiske eller fangst, og hvis bruttodrægtighet ikke overstiger et hundrede og femti registertons.

§ 2. Stadfæstelse av saadan kreditforenings statuter kan av Kongen kun meddeles paa følgende betingelser:

- a) At medlemmene hefter gjensidig og serievis for foreningens forpligtelser med de til foreningen pantsatte skibe saaledes, at hvert enkelt medlem er ansvarlig for sit gjenstaaende laan til foreningen med tillæg av to tredjedele av dette;
- b) at der av kreditforeningen kun utlaanes mot 1ste prioritets pant eller med prioritet efter laan av fondene til havfiskeriernes fremme saaledes, at det samlede beløp av det ydede laan og den foranstaaende heftelse ikke overstiger

3 septbr.

60 pct. av det pantstillede skibs værdi, forsaavidt det er bygget av jern eller staal, og 50 pct., forsaavidt det er bygget av træ, bestemt ved takst efter nærmere bestemmelse i statutterne;

- c) at der til ingen tid maa være i omløb en større sum for foreningens regning av ihændehaberobligationer end de beløb, den samtidig har tilgode paa de av medlemmene til foreningen udstedte pantobligationer, tillagt de beløb, som den har disponible i kontanter eller som bankindskud;
- d) at kreditforeningen aarlig indsender et udrag av sit regnskab til Finansdepartementet, og at den stiller sine regnskaper og beholdninger under departementets kontrol paa den maate, som dette maatte forlange, samt at udraget av foreningens aarlige regnskab offentliggjøres i »Norsk Kundgjørelsestidende«;
- e) at de av kreditforeningen ydede laan amortiseres ved aarlige ydelser efter nærmere bestemmelser i statutterne;
- f) at der paa den tid, da kongelig stadfæstelse søkes paa statutterne, er anmeldt medlemmer med antagelige panter for et beløb av mindst 1 million kroner til deltagelse i foreningen.

§ 3. Forandringer i de engang stadfæstede statuter maa for at være gyldige stadfæstes av Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 4. For registrering eller tinglysning av pantobligationer, som en kreditforenings medlemmer usteder til foreningen, blir gebyret (lov om betaling for offentlige forretninger av 6 august 1897 § 49) at beregne alene av laanesummene, ikke tillike av det yderligere ansvar, som ifølge § 2 a paa-hviler medlemmene.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter denne beslutning som lov under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 3 september 1909.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Kongelig resolution

3 septbr.

av 3 september.

Samtidig med sanktion av lov av 3 september d. a. om adgang for visse skibskreditforeninger til at utstede obligationer, lydende paa ihændeleveren, er Finans- og Tolddepartementet bemyndiget til, overensstemmende med lovens §§ 1 og 3, at meddele stadfæstelse paa de oprettende kreditforeningers statuter og paa senere forandringer i samme.

Kongelig resolution

3 septbr.

av 3 september.

Approbation meddeles i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisioner m. v. av 16 mai 1860 paa den av herredsstyret for Mosterø herred i Stavanger amt under 19 mai 1909 fattede beslutning om forskrifter til forebyggelse av ondartede smitsomme sygdommes utbredelse, dog med en enkelt forandring.

De approberte forskrifter er saalydende:

§ 1. Ved optræden av sygdomstilfælde, som der kan være grund til at tro er av ondartet smitsom beskaffenhet, skal den husbonde eller husfar, som har at gjøre anmeldelse derom overensstemmende med § 14 i lov om sundhetskommisioner m. v. av 16 mai 1860, tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring, saavidt som omstændighetene tillater.

Avsondringen maa omfatte ikke alene den syke selv, men ogsaa den eller dem, der pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre bruksgjenstande, som de benytter eller som den syke har benyttet de nærmeste dage forut for sygdommens utbrud.

Fødevarer maa ikke opbevares i det rum, hvor den syke opholder sig.

§ 2. Indtil læge er kommet tilstede og har meddelt nærmere forskrifter, maa samkvem mellem det sted, hvor sygdommen er optraadt og andre steder indskrænkes til det mindst mulige. Navnlig maa personer, der hører til samme husstand som den syke, ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster av et større antal mennesker. Uvedkommende personer maa ikke tilstedes adgang til det rum, hvor den syke opholder sig.

Sammenkomster i selskabelig eller andet øiemed, der ikke er uopsættelig, maa ikke avholdes i det smittede hus eller paa dets gaardsplads.

§ 3. Naar læge er kommet tilstede, kan han foreløbig

3 septbr. træffe de anordninger og forføininger med hensyn til avsondring av den syke og hans omgivelser og med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sygdommen benyttede gjenstande, som sygdommens beskaffenhet paakræver og omstændighetene tillater.

Det maa overlates til lægens skjøn efter omstændighetene at meddele forskriftene i skriftlig form. De maa i hvert fald nøie efterkommes og er gjældende, indtil de tilbakekaldes av lægen selv eller ophæves av sundhetskommisjonen eller dens ordfører.

§ 4. Forsaavidt der leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted, hvor sygdommen er optraadt, maa dette opføre, indtil tilladelse er meddelt av den tilkaldte læge.

§ 5. Barn fra den husstand, hvor sygdommen er optraadt, maa ikke søke skole, forinden tilladelse er meddelt av den tilkaldte læge. Forsaavidt sygdommen optræder i lærerens husstand, og han bor i samme hus, hvor skolen holdes, maa denne lukkes, indtil lægen har avgitt nærmere bestemmelse.

§ 6. Saasnart meddelelse om de indtrufne sygdomstilfælde og de i anledning av samme trufne forføininger er indløpet til sundhetskommisjonen ordfører, har denne at træffe de videre forføininger, som efter tilfældets beskaffenhet er fornødne.

3 septbr.

Kongelig resolution

av 3 september.

1. Approbation meddeles i henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 paa nedenstaaende av bystyret for kjøpstaden Trondhjem under 17 juni 1909 fattede beslutning om nye almindelige forskrifter med hensyn til sundhetsvæsenet inden kjøpstaden, dog med en enkelt forandring.

2. De gjældende, under 13 oktober 1884, 14 mai 1892 og 29 mai 1901 approberte sundhetsforskrifter for Trondhjem ophæves fra den tid, ovenomhandlede forskrifter træder i kraft.

De approberte forskrifter er saalydende:

A. Om den offentlige renlighet.

§ 1. Overtilsynet med den offentlige renlighet hører under helseraadet. Politiet maa indhente dettes betænkning om regler for renhold av gater, offentlige pladser, rendestener og andre avløpsrender, og for bortførsel av avfaldet og om regler for bortførsel av gjødsel og avfald fra binger og andre beholdere, rensning av kloakker o. l.

3 septbr.

§ 2.

1. Ingenslags urenlighet eller avfald maa kastes paa gater, veier eller pladser eller i elver, bækker eller havnen.
2. Gjødseel eller andre stinkende eller raatnende stoffe maa ikke væltes ut i fyldinger eller paa andre steder, hvor det er tillatt at lægge ren grus, og i det hele ikke tømmes nogensteds inden byomraadet uten efter reglerne i § 5.
3. Banking og rysting av tæpper, matter og sengklær maa ikke foregaa ut over trappeganger og heller ikke ut over offentlig gate eller plads, uten paa steder som anvises av politiet.

§ 3. Hvis et kommunalt renholdsverk opprettes, skal de arbeider, som nævnes i § 1, utføres, saalangt verket overtar renholdet, efter de regler, som kommunestyret fastsætter for renholdsverket, med overøvrighetens approbation, efterat helse-raadet og politiet har git sin betænkning.

B. Gaardspladser og private grunde m. m.

§ 4.

1. Inden den del av byen, som efter politivedtægtene er at anse som bymæssig bebygget, maa enhver sørge for, at den grund han raader over, holdes fri for urenlighet og stank, saavidt som dette kan forenes med den bruk, han lovlig gjør av grunden.

2. Gaardspladser skal ha brolagte rendestener. I aapne gaards-pladser maa ikke lægges trægulv.

3. Hvor der jevnlig staar hester eller hvor anden drift gjør grunden uren, skal gaardspladsen holdes stensat. Fri-tagelse kan indrømmes av helseraadet.

§ 5.

1. I de ytre dele av byen, hvor virkelig landbruk drives, maa stinkende avfald eller gjødseel ikke henlægges uten straks at tildækkes saaledes, at stank undgaaes og ikke i større mængde, end der trænges til at dyrke eiendommen, og maa ikke spredes ut over marken, før den nedmuldes med det samme.

2. Hverken her eller i bymarken maa gjødseel oplægges i kortere avstand end 30 meter fra bebodd hus eller offentlig vei. Herfra undtages landgaardenes gjødseelkjældere og lignende indretninger til at opta gaardens egen gjødseel.

3. Haver og lignende anlæg i den tættre bebyggede del av byen maa ikke gjødseles med privatgjødseel eller andre sterkt stinkende stoffe.

§ 6. Kjældere skal holdes rene og saavidt mulig luftige.

Hvor det er nødvendig, skal de være tilbørlig drænet, saavidt

3 septbr. det lar sig gjøre. Hvor det ikke kan gjøres, kan helseraadet paaby opfyldning av kjælderren til saadan hoide, at grundvand ikke blir staaende i den.

C. Boliger, verksteder, skoler o. l.

§ 7.

1. Naar husrum findes at være farlig for sundheten — ved mangel paa lys, luft eller varme, ved fugtighet, urenlighet eller overbefolkning —, kan helseraadet paaby de fornødne ændringer og forby beboelsen av rummet, indtil disse er utført. Beboelse tages her i samme betydning som i bygningslovens § 50.
2. Findes betydelige misligheter, som efter helseraadets skjøn ikke kan fjernes paa tilfredsstillende maate, kan helseraadet forby bruk av rummet, dersom ikke eieren inden en fastsat frist fremlægger forslag, som godkjendes. Helseraadet kan paaby, at rummet ryddes uten godtgjørelse, indtil de godkjendte foranstaltninger er iverksat.
3. Helseraadet kan ogsaa paaby utflytning av hele hus eller enkelte leiligheter til desinfektion eller rengjøring, hvor farlige epidemier bryter ut.

§ 8.

1. Renlighet eller utlufting maa ikke forsømmes i nogen bolig saaledes, at der kan opstaa ulemper eller skade for beboere, naboer eller andre.
2. Huseieren er likeoverfor helseraadet ansvarlig for, at fraflyttede rum rengjøres ordentlig, før nye beboere flytter ind.

§ 9.

1. Lokaler, som stadig eller jevnlig er opholdssted for et større antal mennesker, saasom skoler og asyler, verksteder, arbeidsrum, forsamlingslokaler, bevertningssteder, bondelosjier og losjhus o. lign., skal være underkastet helseraadets nærmere tilsyn og bestemmelser, saa at dette kan paaby de forandringer, som findes nødvendige, naar mangel paa lys, luft eller varme, fugtighet, urenlighet eller overbefolkning eller andre misligheter gjør forholdene betænkelige for sundheten. Kan manglene ikke fjernes paa betryggende maate, kan helseraadet forby lokalets bruk til det omtalte oiemed.
2. Skolelokaler skal anmeldes for helseraadet, før de tages i bruk.
3. Verkstedlokaler, systuer og lignende arbeidsrum maa i ældre bygning ikke uten helseraadets samtykke indrettes i rum, hvor saadant ved nybygning ikke vilde være tillatt efter bygningsloven. Naar lokaler av dette slags, som alle-

rede er i bruk og som ikke opfylder denne fordring, findes 3 septbr. i særlig grad mislige eller betænkelige for arbeidernes sundhet, — paa grund av beliggenhet, lysforhold eller av lignende aarsaker, eller paa grund av arbeidets art, — kan helseraadet forlange dem rømmet, dog ikke med kortere frist end 1 aar.

4. For verksteder og arbeidsrum av alle slags, som benyttes av andre end familiens medlemmer, men som ikke indgaar under fabriktilsynets kontrol, kan helseraadet gi almindelige regler gjældende for hvert enkelt slags arbeidsrum, — for antallet av arbeidere i forhold til lokalets størrelse, for renhold og luftning, for lokalets bruk til biarbeider, soverum o. lign., — og forlange disse regler opslaat paa et ioinefaldende sted i lokalet.
5. I bondelosjier, losjihus o. lign. maa sengene ikke være indrettet for flere personer. Paa saadanne steder kan helseraadet bestemme, hvor mange personer, der kan indløsjeres i hvert rum. Disse bestemmelser opslaaes paa vedkommende rum.

D. Kloakker og andre avløpsledninger.

§ 10.

1. Til kloak, bæk, grøft eller rende maa herefter ikke indrettes avløp for gjødsel eller for flytende stoffe, som har været i berøring med gjødsel, uten med helseraadets samtykke og paa de betingelser, som det opstiller. Hvor saadanne avløp findes, kan helseraadet kræve dem sløifet. Ledning av urin fra dyrestald til kloak er dog tillatt efter § 21.
2. Skadelige eller ildelugtende væsker fra fabrikker eller andre bruk og anlæg maa bare ledes gjennom lukkede avløpsrender, eller paa anden maate som er godkjendt av helseraadet, og maa ikke ledes til offentlig kloak uten helseraadets samtykke. Ledninger for saadanne anlæg maa hverken direkte eller gjennom samleikum staa i forbindelse med andet privat avløpsrør.
3. Skyllvand o. l. maa ikke ledes ut umiddelbart til fortaag, gate eller offentlig plads, ved avløpsrender gjennom husvæg.

§ 11.

1. Naar der i en avstand av ikke over 30 m. fra en grund er anlagt offentlig kloak, bestemt til at opta avløpet fra det terræng som grunden hører til, skal huseieren eller, hvor grunden er ubebygget, grundeieren lægge avstikker til kloakken inden en frist, som fastsættes av helseraadet. Dog bortfalder denne pligt, naar beliggenheten er til hinder og ellers, naar helseraadet finder anlægget unødvendig.

3 septbr. 2. Kloakavstikkere skal være av jern, sten i cement eller glasert ler og skal indrettes til mest mulig at bortføre grund-, over-, skylle- og spildvand og urin til kloakken.

3. Hvor der i gaarden findes vandstænderkum, skal denne være forsynt med avløp til kloakken, naar der er adgang til det. § 12.

1. Avløpsrender og kloakker med tilbehør skal være saaledes indrettet, at de skaffer tilstrækkelig avløp og kan renses let og skal holdes i forsvarlig stand.

2. Vaske- og kloaksluk, som findes i kjældere eller hus, skal være forsynt med paalidelig vandlaas eller anden indretning, som hindrer utstrøming av kloakgas. Hvor kloaksluk ligger saa lavt, at en indstrøming av kloakindholdet kan finde sted ved høivande, skal de forsynes med apparater, som hindrer dette.

3. Magistrat og formandskap kan, efterat helseraadets uttalelse er indhentet, fastsætte de nærmere regler, som skal følges ved anlæg av nye og reparation eller forandring av ældre render av dette slags (kfr. bygningslovens § 46). § 13.

1. Saavel offentlige som private kloakker og avløpsrender skal holdes tilbørlig rene og fri for stank. Rensing skal finde sted paa saadan tid og maate, at mindst mulig ulemilighed paaføres de omboende. Det optagne bundfald maa straks føres bort.

2. Hvis et kommunalt renholdsverk overtar kloakrensingen, skal denne foregaa efter de regler, som fastsættes av kommunestyret med overøvrighetens approbation, efterat helseraadet og politiet har git sin betænkning. § 14.

1. Synkebrønder maa herefter bare indrettes med helseraadets samtykke, hvor ingen anden avledning kan opnaaes med rimelig bekostning. Hvor dette kan opnaaes, skal ældre synkebrønder gjenkastes.

2. Enhver synkebrønd skal være forsynt med laag og renses godt hvert aar.

E. Priveter, pissoirer og avfaldsbeholdere.

§ 15.

1. Ethvert bebodd hus og ethvert hus, hvor der stadig foregaar arbeidsvirksomhet, eller hvor et større antal mennesker samles eller færdes, skal ha priveter med mindst 1 avlukke for hver 20de beboer, medmindre helseraadet gjør undtagelse.

2. Priveterne skal være tilstrækkelig ventilert og saaledes ³ septbr. beliggende og indrettet, at stank ikke kan utbrede sig til beboelsesrum, opbevaringsrum eller tillavningsrum for næringsmidler, til nabo, gate eller befærdet plads.
 3. Priveter, som ikke har dør eller lysaapning ut til det fri, skal være oplyst med gas eller elektrisk lys, hvor saadan oplysning kan skaffes med rimelig bekostning.
 4. Priveterne skal til enhver tid holdes rene og i god stand.
 5. Priveter skal indrettes enten med tætte binger eller med flytbare kasser eller tønder, som ogsaa maa være fuldkommen tætte og staa paa fast tæt bund, som skal ligge mindst 5 cm. over det tilstøtende jordsmon.
 6. I privetbinger maa ikke føres dyregjødse, medmindre helseraadet samtykker.
 7. Ønsker nogen huseier at indrette privet paa anden maate end her foreskrevet, f. eks. til utspyling med vand, maa dette bare ske med helseraadets samtykke og paa de betingelser, som det opstiller.
 8. Rum for binger eller beholder skal stadig holdes lukket med tætsluttende lem og skal ha en trækpipe paa mindst 24×24 cm., som fører op over taket.
 9. Naar priveter indrettes gennem flere etager skal hvert av dem ha sit særskilte lodrette faldrør av indvendig glaserte lerrør av mindst 23 cm. indvendig maal.
- § 16. Tøming av binger og gjødsebeholdere skal ske saa ofte, at de aldrig blir mere end $\frac{3}{4}$ fylt. De skal altid tømmes hver vaar inden 1 juni.
- § 17.
1. Helseraadet kan paalægge eiere av bygninger, hvor en større mængde mennesker bor eller jevnlig færdes, at indrette pissoir, dog bare der, hvor urinen kan ledes til kloak i lukket rende.
 2. Pissoirerne skal til enhver tid holdes rene og fri for stank.
- § 18.
1. I enhver gaard, hvor der ikke findes binger, skal der være en eller flere kasser eller andre beholdere til at opta søppel og avfald. Disse beholdere skal staa i gaardsrummet paa tæt og fast bund, være tætte og i god stand og ha tætte laag.
 2. Flytende avfald maa ikke slaaes i dem, og de skal tømmes og renses saa ofte, at de aldrig blir mere end $\frac{3}{4}$ fylt, og at de ikke utbreder stank.
- § 19. Hvis et kommunalt renholdsverk oprettes, skal i de bydele hvor verket overtar renovationen, priveter og avfaldsbeholdere indrettes og renses paa den maate, som nærmere blir fastsat ved tillæg til disse vedtægter.

3 septbr.

F. Dyrestalder.

§ 20. Svinehold er forbudt inden de tættere bebyggede dele av byen og er ellers bare tillatt med helseraadets samtykke. Hvad der skal ansees som tættere bebygget del, avgjøres av helseraadet.

§ 21.

1. Stald, fjøs og lignende maa herefter ikke anlægges uten samtykke av helseraadet. De skal ha fornøden tilgang av lys og luft og være saaledes beliggende og indrettet, at stank ikke kan utbrede sig til beboelsesrum, opbevarings- og tillavningsrum for næringsmidler, til nabo, gate eller befærdet plads.
2. Der maa være sørget for, at dyrenes urin og anden fugtighet ikke kan trænge ned i grunden, og til at opta dyrenes gjødsel skal der findes tætte binger eller andre beholdere med tætsluttende overdække eller dør og saaledes indrettet, at de kan tømmes og renses let. Fra staldens eller fjøsets gulv kan urinen ledes til kloakken gjennem lukket rende med fast jernrist i aapningen.
3. Bingerne maa tømmes saa ofte, at de aldrig blir mere end $\frac{3}{4}$ fyldt og maa, likesom privetbinger, tømmes hver vaar inden 1 juni.
4. Hvis et kommunalt renholdsverk overtar renovationen av dyrestalder, skal regler for deres indretning og renhold fastsettes ved tillæg til disse vedtægter.

§ 22. Hvor trange gaardsrum, tæt beboelse eller andre sanitære forhold gjør kreaturhold betænkelig, kan helseraadet forby det. Det samme kan ogsaa gjøres, dersom det viser sig, at mislig renhold eller vedlikehold ikke rettes efter en frist, som helseraadet sætter.

G. Sundhetsfarlige næringsveier.

§ 23.

1. Enhver bedrift, hvis frembringelser eller afvold er skadelig for sundheten eller ildelugtende, skal være underkastet helseraadets tilsyn og nærmere bestemmelser. Hertil regnes ogsaa slagterier, pølsemakerier, hermetikfabrikker, fiskeutsalg og andre steder, hvor kjøt- og fiskevarer tillaves i større maalestok.
2. Oplag av kluter, ben, ildelugtende gjødningsstoffer o. l. maa bare lægges der, hvor det tillates av helseraadet.

§ 24.

1. Efter bygningslovens § 84, 1ste passus, kræves helseraadets samtykke til de industrielle anlæg, som nævnes der.

2. For fabrikker og andre bruk og anlæg, som menes at ^{3 septbr.} være farlige for arbeidernes eller omboendes sundhet, kan helseraadet foreskrive de fornødne forholdsregler, saavidt som driftens natur tillater det.

H. Tilsyn med næringsmidler og bruksgjenstande.

§ 25.

1. For at hindre salg av skadelige nærings- og nydelsesmidler skal helseraadet jevnlig undersøke de fødevarer, som frembydes paa torv, i utsalgs- og bevertningssteder, og som findes i de handlendes eller næringsdrivendes oplags- og tillavningssteder. Til dette øiemed kan helseraadet kræve utlevert de nødvendige prøver, som, hvis det forlanges, betales med almindelig salgpris, dersom det ikke blir nødvendig at skride ind mot varen. Findes skadelige nærings- eller nydelsesmidler, skal de efter beslutning av helseraadet bortskaffes, tilintetgjøres eller uskadeliggjøres paa anden maate paa vedkommendes bekostning.
2. Naar beslutning maa fattes straks, kan bedømmelse og i tilfælde konfiskation foretages av stadsfysikus sammen med stadsdyrlægen. Eierne kan dog kræve helseraadets over-skjøn, naar kravet fremsættes straks.
3. Naar helseraadet paa grund av varenes oprindelse eller tillavningsmaate finder grund til at frygte for, at de kan være sundhetsfarlige, kan det forby salget, hvis sælgeren ikke skaffer fyldestgjørende bevis for varens sundhet eller gjør saadan forandring ved tillavningsmaaten, som helseraadet finder betryggende.
4. Levnetsmidler maa ikke selges, efter at de er kommet i forraadning, kjendelig for syn og lugt.
5. Helseraadet kan forby, at nærings- eller nydelsesmidler for konservering eller av andre grunde tilsættes stoffe, som ansees skadelige for sundheten.
6. Helseraadet kan paaby avstængning, gjenkastning eller uskadeliggjørelse paa anden maate av brønder eller vandledninger, naar vandet menes at være skadelig eller farlig for mennesker eller dyr.

§ 26.

1. Utsalgssteder og de handlendes og næringsdrivendes opbevarings- og tillavningssteder for kjøt, flesk, fersk fisk og for næringsmidler lavet av kjøt, flesk, fersk fisk eller blod, for bakverk, melk, fløte, smør og ost, skal være rene, lyse, luftige og fri for støv og stank, og maa ikke brukes til soverum eller kjøkken.
2. Melk og fløte og næringsmidler av kjøt, fisk og blod maa ikke opbevares sammen med varer, som kan gi dem usmak eller fordærve dem.

3 septbr. 3. Dersom disse bestemmelser ikke overholdes, eller stedet ellers av sanitære grunde findes uskikket til utsalgs-, opbevarings- eller tillayningssted for næringsmidler eller enkelte sorter av saadanne, kan helseraadet forby saadant utvalg paa stedet, efterat der forgjæves er git advarsel med oplysning om de grunde, klagen er bygget paa.

4. Helseraadet kan midlertidig forby utvalg av næringsmidler, hvor tilstedeværende sygdom kunde utbredes gjennem disse, og indførsel og utvalg av melk fra andre steder, hvor saadan sygdom er optraadt blandt mennesker eller dyr.

5. Fersk fisk, ferskt kjøt og flesk, brød og andet bakverk maa ikke føres gjennem gaterne eller sættes under aapen himmel uten at være saaledes tildækket, at varerne ikke utsættes for støv eller anden urenlighet eller for paavirkning av sol og regn eller andet, som kan gjøre dem mindre tjenlige til menneskeføde. De maa ogsaa ligge paa rent, lugtfrit underlag. Ingen maa under transporten sitte paa varerne. Disse bestemmelser gjelder ogsaa torvene, saalangt det kan forenes med frembud og salg av varerne.

§ 27. Helseraadet skal, paa samme maate som bestemt i § 25, kontrolere ogsaa andre frembudte gjenstande, som i bruk kan bli farlig for helbreden, saasom tøjier, tapeter, farvevarer, leketøj, vortebrikker og lignende. Findes de at indeholde giftige bestanddele, kan helseraadet efter omstændighetene forby salget eller la dem bortskaffe, tilintetgjøre eller uskadeliggjøre paa anden maate paa vedkommendes bekostning.

J. Forholdsregler ved sygdom og dødsfald.

§ 28.

1. Enhver praktiserende læge i Trondhjem skal ved hver maanedes utgang sende helseraadet opgave over de tilfælde av epidemiske og smitsomme sygdomme, som han har behandlet i den forløpne maaned, og indsende melding om dødsaaarsaken ved ethvert dødsfald i hans praksis, alt efter helseraadets skemaer.

2. Helseraadet kan ogsaa paalægge de praktiserende læger at sende daglige eller ukentlige opgaver over iagttagne tilfælde av enkelte sygdomme, hvis utbredelse menes at være av særlig vigtighet at kontrolere. Men ethvert tilfælde av pest, kolera, kopper, eksantematisk tyfus, tyfoidfeber, blodgang, difteri, skarlagensfeber, barselfeber, epidemiske cerebros spinal meningit og polyomyelit, og de første tilfælde av enhver indført sygdom, skal straks meldes for helseraadet av den tilkaldte læge efter dets utfærdigede skema. Ved beslutning av helseraadet kan dette paabud ogsaa utvides til at gjælde andre smitsomme sygdomme.

3 septbr.

§ 29.

1. Ethvert alvorligere sygdomstilfælde, som er frembragt ved eller gir mistanke om at være frembragt ved nydelse av bedærvede eller forfalskede næringsmidler eller ved benyttelse av gjenstande, som indeholder giftige eller farlige bestanddele, skal av den tilkaldte læge uten ophold meldes for helseraadet med opplysning om den formodede sygdomsaarsak og andre fornødne opplysninger.

2. Det samme gjelder om sanitære misligheter, som menes at staa i forbindelse med eller at kunne gi anledning til sykdom.

§ 30. Ved sygdomstilfælde, som indtræffer blandt reisende i hoteller, losjhus, bondelosjier og lignende skal vedkommende vert søke at faa vite, om sykdommen er av smitsom og farlig art, og i saa fald uten ophold underrette helseraadet.

§ 31.

1. For ethvert fartøi, som kommer paa havnen med nogen syk ombord, skal melding straks gives til havnefogden om sykdommen, saavidt mulig med opplysning om dens art.

2. Av havnefogden gives straks melding til helseraadet, saafremt sykdommen menes at være smitsom.

3. Iøvrig er fartøier, som ligger i byens havn, saavelsom deres besætninger, underkastet helseraadets bestemmelser med hensyn til sundhetsforhold.

§ 32. Om ethvert dødsfald paa byens grund eller i dens havn maa før begravelsen skaffes tilveie en melding, skrevet av eksaminert læge efter et bestemt skema. Denne melding sendes sognepresten, som straks sender den til helseraadet.

§ 33. Helseraadet, eller formanden paa dets vegne, kan beordre lik bragt til likkapel, naar det findes utilraadelig at la det ligge i hjemmet paa grund av dødsaarsaken, lokalets beskaffenhet eller andre sanitære hensyn.

K. Almindelige bestemmelser.

§ 34.

1. Hus- og grundeiere er personlig ansvarlige for, at alle de pligter oppfyldes, som disse vedtægter paalægger dem, og skal ikke kunne undskylde sig med forsømmelse fra sine folks eller leieres side.

2. Er eieren ikke bosat i byen, maa han for politiet opgi en her bosat person, som paa hans vegne skal sørge for at oppfylde disse pligter. Forsømmes disse, blir ansvaret dog hvilende paa eieren, medmindre politiet har gaat ind paa, at ansvaret skal bæres av stedfortræderen, og denne har erklært sig villig. Denne indrømmelse kan dog naarsomhelst tages tilbake av politiet. Ogsaa eiere, som er

3 septbr. bosat her i byen, kan paa samme maate og med samme virkning opgi en stedfortræder, dersom de selv vanskelig kan paase, at deres pligter opfyldes.

§ 35.

1. Undlater nogen inden den frist, som sættes av helseraadet eller av stadsfysikus paa dets vegne, at utføre noget, som paahviler ham efter disse vedtægter eller helseraadets lovlige beslutninger, kan helseraadet la utføre baade dette og hvad der ellers er nødvendig for at hindre, at forsømmelsen volder skade.

2. Den skyldige maa selv utrede omkostningene ved dette og ved forføininger, som træffes for at hindre forberedte eller stanse endnu ikke fuldførte handlinger, som strider mot disse vedtægter eller helseraadets lovlige beslutninger, eller for at rydde bort ulemper, som er frembragt ved brud paa dem.

§ 36. Et eksemplar av disse vedtægter skal straks omdeles til enhver huseier eller grundeier i byen.

Saadan omdeling maa senere gjentages hvert 5te aar. Er der i mellemtiden gjort ændringer i vedtægtene, maa disse vedlægges eller indtages.

§ 37. Overtrædelse av disse vedtægter straffes efter den almindelige borgerlige straffelov.

§ 38. Disse vedtægter skal ikke gjælde for bymarken undtagen §§ 28, 29, 32, 34, 35, 36 og 37. Helseraadet kan dog bestemme, at §§ 5, 6, 7, 8, 9, 15, 16, 18, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 30 og 33 — enten alle eller enkelte av dem — ogsaa skal gjælde for tettere bebygde dele av bymarken.

3 septbr.

Kongelig resolution

av 3 september.

I henhold til lov om politivæsenet i Kristiania av 26 mai 1866 § 1 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av Kristiania formænd og repræsentanter under 27 mai og 24 juni 1909 fattede beslutning om forandring i § 46 i de ved kongelig resolution av 10 januar 1874 stadfæstede politivedtægter for Kristiania:

»Det er forbudt:

1. At la tisper færdes ute i løpetiden,
2. at la hunder løpe ute fra kl. 11 aften til kl. 6 morgen, naar de ikke ledsager nogen,
3. at la hunder gaa løse i offentlige parkanlæg eller beplant-

ninger i tiden fra og med 1 april til og med 30 sep. 3 septbr. tember,

4. at la hunder gaa løse i byen uten at være forsynt med halsbaand, hvorpaa eierens navn og adresse tydelig og fuldstændig er anført.

Overtrædes foranstaaende bestemmelser, kan politiet foranstalte hunden optat og la den sælge eller dræpe, hvis eieren ikke inden 3 dage, efterat han er varslet om optagelsen, avhenter hunden og betaler de ved dens optagelse, underhold og bevogtning forbundne omkostninger.

Kongelig resolution

av 3 september.

3 septbr.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtægter for rikets herreder meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Askøens herred, Søndre Bergenhus amt, under 31 juli 1909 fattede beslutning til forandring av § 7 i de ved kongelig resolution av 11 januar 1896 approberte politivedtægter for herredet:

»I det tættre bebyggede strøk av Laksevaags sogn fra grænsen mot Aarstad til Nygaards gravsted skal eiere av hus — med eller uten foranliggende havegrund — samt av industrielle anlæg, som støter til offentlig vei eller gate, feie samme hver onsdag og lørdag eftermiddag i eiendommens længde og gatens eller veiens hele bredde, hvor saadanne eiendomme kun findes paa den ene side av veien eller gaten, — i den halve bredde, hvor saadanne eiendomme findes paa begge sider av veien eller gaten. Feiningen maa være sluttet og bortførelsen av det sammenfeiede foretat i sommermaanedene inden kl. 10 aften og i den øvrige del av aaret inden mørket falder paa. I tørt veir uten frost skal fortaag og gate eller vei oversprøites saa tilstrækkelig med vand, at feiningen ikke foraarsaker støv. Det paahviler ogsaa eierne i samme utstrækning at holde rendestenen ren og fri for is og sne, forat vandet kan ha frit utløp«.

Kongelig resolution

av 3 september.

3 septbr.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtægter for rikets herreder meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Kvinnherred herred, Søndre Bergenhus

3 septbr. amt, under 27. oktober 1908 og senest 29 juni 1909 fattede beslutning angaaende tillæg til de ved kongelig resolution av 8 april 1893 stadfæstede politivedtægter for herredet.

Tillægget er saalydende:

- a) Naar hunder viser sig glupske eller biske eller har den vane at forulempe mennesker eller hester og at fare imot dem, skal eieren efter politiets nærmere bestemmelse holde saadanne hunder bundet eller forsynt med forsvarlig mundkurv, eller de kan skytes efter 8 dages varsel.
- b) Det samme gjælder om hunder, som politiet av hensyn til størrelse finder at kunne være farlige.
- c) Der er forbudt at hidse hunder isammen paa offentlig vei. Eier av hund har at holde denne tilbage, naar den vil anfælde eller forulempe nogen.
- d) Tisper maa i løpetiden holdes inde.
- e) Hunder, som løper omkring uten at ledsage nogen, og hvis eier ikke kjendes, kan av politiet efter opbringelse sælges eller dræpes 8 dage efterat fremlysning har fundet sted i offentlig blad eller ved læsning fra kirkebakken.

3 septbr.

Kongelig resolution

av 3 september.

I henhold til lov av 22 mai 1875 angaaende dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Ullensvang herred, Søndre Bergenhus amt, under 4 mai og 9 august 1909 fattede beslutning angaaende tillæg til § 8 i de ved kongelig resolution av 9 december 1893 stadfæstede politivedtægter for herredet:

»Sangerhus, karusel, kunstberidning, ekvilibristiske og lignende forestillinger, menagerier, panoramaer, herunder indbefattet kinematograf-forestillinger og andre severdigheter, samt skytebane, ringkastning og deslike maa ikke holdes uten politiets tilladelse. Av enhver saadan forestilling eller forevisning svares efter politiets nærmere bestemmelse en avgift av fra kr. 1,00 til kr. 50,00 til herredskassen for hver forestilling eller forevisning eller for hver forestillings- eller forevisningsdag. Forestillinger eller forevisninger, som avholdes i veldædige øiemed, kan av politiet fritages for avgift.»

Kongelig resolution

3 septbr.

av 3 september.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Askøens herred, Søndre Bergenhus amt, under 31 juli 1909 fattede beslutning til vedtægt for herredet angaaende salg av tobak til barn m. v.:

§ 1. Salg av tobak i hvilkensomhelst form til barn under 15 aar skal være forbudt i Askøens herred, uanset om tobakken angives kjøpt til barnets egen bruk eller andres.

§ 2. Det skal likeledes være forbudt at kjøpe tobak i nogen form til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 aar, samt at overlate saadant barn tobak som gave, laan eller bytte eller mot vederlag i arbeide eller personlig tjeneste.

§ 3. Barn under 15 aar, som nyder tobak paa offentlig gate eller vei, i offentlig forsamlingslokale eller paa andet offentlig forsamlingssted, kan av politiets tjenestemænd fratages den tobak og tobakspipe eller andet redskap, hvorav barnet for tilfældet benytter sig.

§ 4. Overtrædelse av denne vedtægt straffes i henhold til straffelovens § 339,2 med bøter fra 1 til 5000 kr.

Kongelig resolution

3 septbr.

av 3 september.

I henhold til lov om veivæsenet av 15 september 1851 § 58, 3dje avdeling, kfr. lov av 6 juli 1892, meddeles stadfæstelse paa den av Nordre Bergenhus amtsting ved beslutning av 15 juni 1909 vedtagne ændring i de ved kongelig resolution av 16 juli 1904 approberte vedtægter for benyttelse av motorvogner paa amtets offentlige veier, hvorefter bestemmelsen i § 9 post 2 angaaende den største tillatte længde for motorvogner utgaar av vedtægtene.

Kongelig resolution

3 septbr.

av 3 september.

I henhold til § 89 i lov om bygningsvæsenet av 27 juli 1896 meddeles stadfæstelse paa Tromsø bystyres beslutning av 25 juni 1909 om, at der ved opførelse av murbygninger i Tromsø kan anvendes hulum overensstemmende med § 84 i lov av 19 april 1899 om bygningsvæsenet i Bergen.

3 septbr.

Kongelig kundgjørelse

angaaende inkomstskat til statskassen i budgетterminen
1 juli 1909 til 30 juni 1910.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Saasom Stortinget under 25 august 1909 har fattet saadan beslutning angaaende inkomstskat til statskassen i budgетterminen fra 1 juli 1909 til 30 juni 1910:

§ 1. For budgетterminen fra 1 juli 1909 til 30 juni 1910 erlægges skat til staten efter følgende regler:

A. Av indtægt erlægges:

- a. To av hundrede av, hvad indtægtens skatbare beløp, bestemt efter nedenstaaende regler, utgjør indtil kr. 4 000,00;
- b. tre av hundrede av, hvad indtægtens skatbare beløp utgjør over kr. 4 000,00 indtil kr. 7 000,00;
- c. fire av hundrede av, hvad indtægtens skatbare beløp utgjør over kr. 7 000,00 indtil kr. 10 000,00;
- d. fem av hundrede av, hvad indtægtens skatbare beløp utgjør over kr. 10 000,00.

B. Av formue erlægges en tredjedel krone av tusen. Det ved beregningen utkomne tal avrundes med det nærmeste med 10 øre delelige beløp.

C. Den skat paa indtægt og formue, som fremkommer efter foranstaaende satser, forhøies derpaa med ti av hundrede. Det utkomne beløp blir at avrunde nedad til det nærmeste med 10 øre delelige tal.

§ 2. Enhver, som er bosat eller har eiendom eller næringsdrift i riket, er med de undtagelser, som følger av nedenstaaende regler, pliktig til at svare skat til staten av sin formue og indtægt.

Likeledes er den, som ikke har bopæl i riket, men nyder løn eller pensjon av den Norske Stat, skattepliktig av den indtægt, han saaledes oppbærer.

Av diplomatiske og konsulære embedsmænds lønninger blir skat dog kun at erlægge i den utstrækning, som av Kongen med Stortingets samtykke bestemmes.

§ 3. Med hensyn til stedet for skatskrivningen gjelder følgende bestemmelser:

- a. I regelen skatlægges enhver skattepliktig i det skattedistrikt, hvor han har fast bopæl ved utgangen av september maaned i skatteaaaret.
- b. Unavngivne interessentskaper og indretninger, der driver nogen virksomhet, som kaster indtægt av sig, betragtes som skattepliktige personer og ligned i skat paa det sted, hvor bestyrelsen har sit sæte. For unavngivne interessentskaper,

som driver skibsrederi, kommer denne bestemmelse, forsaad- 3 septbr.
vidt deres skibsrederi angaar, kun til anvendelse paa den
del av interessentskaps-kapitalen, som tilhører stedets ind-
vaanere eller utlændinger.

- c. Personer, som ikke har fast bopæl her i riket, eller uten-
landske selskaper skatlægges i det distrikt, hvor eiendom-
men er beliggende eller virksomheten foregaar, av sin formue
i og indtægt av samme. Har nogen, som av den Norske
Stat oppebærer løn eller pension, hvorav han er skattepliktig,
tat ophold i utlandet, skatskrives han i Kristiania skatte-
distrikt.
- d. Opstaar der tvist om, i hvilket distrikt en person skal skat-
skrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement.
- e. Naar nogen er ilignet statsskat i et andet distrikt end det,
hvor skatskrivningen efter foranstaaende regler rettelig skulde
ske, kan han ikke forlange sig fritat for skattens erlæg-
gelse, medmindre den paagjældende formue eller indtægt
tillike er ilignet statsskat i det rette distrikt. Derimot kan
han i saadant tilfælde ved henvendelse til vedkommende
regjeringsdepartement kræve skatten omberegnet, hvis den
godtgjøres at være fremkommet ved feilagtige ligningsan-
sættelser eller av andre grunde at være uriktig.

§ 4. Fritagelse for skat gjælder i samme utstrækning
som for formues- og indtægtsskat til kommunen bestemt ved
landskattelovens §§ 25 og 26, byskattelovens §§ 17 og 18,
dog saaledes, at milde stiftelsers formue og indtægt i sin helhet
er fritat for statsskatten.

§ 5. Den mindste aarlige antagne indtægt, som inddrages
under beskatning, er kr. 1 000,00. Skattepligtige, der efter §
8 intet skattefrit fradrag gives, blir dog at iligne skat, naar
indtægten utgjør mindst kr. 400,00.

§ 6. Ved ansættelse av skat henføres de skattepligtige
efter det antal personer, som de foruten sig selv og egtefælle
har at forsørge, til 4 klasser, saaledes at:

1ste klasse omfatter dem, som ikke har nogen at forsørge;

2den klasse dem, som har 1—3 personer at forsørge;

3dje klasse dem, som har 4—6 personer at forsørge;

4de klasse dem, som har 7 eller flere personer at forsørge.

De personer, som i nævnte henseende blir at medregne,
er den skattepligtiges barn — egne eller antagne —, forældre,
søskende og andre beslegtede og besvogrede, forsaavidt de er-
kjendes at ha billig krav paa forsørgelse av den skattepligtige
og derhos av ham virkelig forsørges.

Unavngivne interessentskaper og deslike indretninger hen-
føres til 1ste klasse.

3 septbr. § 7. I enhver av de i § 6 nævnte klasser skal et visst beløb av den skattepligtiges indtægt være skattefrit.

Den skatbare del av indtægten ansættes efter følgende tabel:

Antat indtægt.	Skatbar indtægt.			
	I 1ste klasse.	I 2den klasse.	I 3dje klasse.	I 4de klasse.
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1 000,00	400,00	220,00	120,00	60,00
1 100,00	500,00	280,00	180,00	80,00
1 200,00	600,00	360,00	240,00	140,00
1 300,00	700,00	440,00	300,00	200,00
1 400,00	800,00	520,00	360,00	260,00
1 500,00	900,00	600,00	420,00	320,00
1 600,00	1 000,00	680,00	480,00	380,00
1 700,00	1 100,00	760,00	560,00	440,00
1 800,00	1 200,00	840,00	640,00	500,00
1 900,00	1 300,00	920,00	720,00	560,00
2 000,00	1 400,00	1 000,00	800,00	620,00
2 100,00	1 500,00	1 100,00	880,00	680,00
2 200,00	1 600,00	1 200,00	960,00	760,00
2 300,00	1 700,00	1 300,00	1 040,00	840,00
2 400,00	1 800,00	1 400,00	1 120,00	920,00
2 500,00	1 900,00	1 500,00	1 200,00	1 000,00
2 600,00	2 000,00	1 600,00	1 280,00	1 080,00
2 700,00	2 100,00	1 700,00	1 360,00	1 160,00
2 800,00	2 200,00	1 800,00	1 440,00	1 240,00
2 900,00	2 300,00	1 900,00	1 520,00	1 320,00
3 000,00	2 400,00	2 000,00	1 600,00	1 400,00
3 100,00	2 500,00	2 100,00	1 700,00	1 480,00
3 200,00	2 600,00	2 200,00	1 800,00	1 560,00
3 300,00	2 700,00	2 300,00	1 900,00	1 640,00
3 400,00	2 800,00	2 400,00	2 000,00	1 720,00
3 500,00	2 900,00	2 500,00	2 100,00	1 800,00
3 600,00	3 000,00	2 600,00	2 200,00	1 880,00
3 700,00	3 100,00	2 700,00	2 300,00	1 960,00
3 800,00	3 200,00	2 800,00	2 400,00	2 040,00
3 900,00	3 300,00	2 900,00	2 500,00	2 120,00
4 000,00	3 400,00	3 000,00	2 600,00	2 200,00

Av enhver høiere indtægt er det skattefrie beløb i 1ste klasse kr. 600,00, i 2den klasse kr. 1 000,00, i 3dje klasse kr. 1 400,00 og i 4de klasse kr. 1 800,00.

Svarer en skattepligtigs indtægt ikke til et av de i tabellen 3 septbr. opførte tal, blir den at henhøre til det nærmeste av disse. Indtægter over kr. 4 000,00 avrundes til nærmeste med 100 delelige tal.

Falder indtægtssummen midt i mellem to tal, henføres den til det laveste.

§ 8. Personer, som ikke har fast bopæl her i riket, saavel som utenlandske interessentskaper, gives intet skattefrit fradrag. Dog blir reglerne i § 7 at befølge ved skatlæggelse av personer, der som følge av sin stilling i den Norske Stats tjeneste har maattet ta ophold i utlandet.

Naar intet skattefrit fradrag gives, avrundes indtægten til det nærmeste med 100 delelige tal. Falder indtægtssummen midt mellem to saadanne tal, henføres den til det laveste.

§ 9. Av samtlige formuer fra og med kr. 1 000,00 beregnes skat til staten, forsaavidt ikke skatyderens indtægt ifølge bestemmelsen i foranstaaende § 5 er for liten til, at han derav skal svare skat.

§ 10. Iøvrig blir skatten at utligne efter bestemmelserne i gjældende lov om skat paa indtægt og formue til stat og kommune.

Saa vil Vi herved befale denne beslutning bragt i utøvelse.

Git paa Kristiania Slot den 3 september 1909.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Utgiver: Fred. T. Salicath.